

HONDERD JAAR TERUG IN DE BINNENSTAD

In deze rubriek gaan we terug in de tijd. In de komende afleveringen van onze maandelijkse BODE zullen krantenartikelen verschijnen die betrekking hebben op de Binnenstad (van Amsterdam). Deze zijn, na spellingsaanpassingen, letterlijk overgenomen uit de dagbladen die in het jaar 1926 werden uitgegeven.

STADSNIEUWS

Van oud in nieuw

De tijden veranderen, de oudhollandse degelijkheid sterft uit.

Daar zijn tijden geweest dat op oudejaarsavond na tien uur niemand, die niet uit moest, meer op straat kwam. Wie werk had, waar dan ook, deed zijn plicht. Hij zette het nieuwe jaar goed, immers werkende, in. Zulke werkers zijn er nog, het trampersoneel, de mannen van de politie, van brandweer en andere veiligheidsdiensten, de mannen die dit ochtendblad hebben helpen gereedmaken en — dit jaar speciaal — de wachters op de dijk in Limburg en elders. Maar wie niet behoefde te werken wachtte de klok van twaalf af in het gezin. Ontbrak hem een "home", dan wist hij altijd wel ergens gastvrijheid te vinden. Zo is het geweest, zo zal het, hopen wij, blijven.

Maar de algemeenheid van de regel geldt niet meer. Buitenlandse modeverschijnselen zijn naar hier overgewaaid. De dansgelegenheden die anders om twaalf uur moeten sluiten, mogen in de nacht van Oud op Nieuw tot vier uur in de ochtend geopend blijven. En tot vier uur mag er muziek zijn, en dans. Zo zijn dan ook dit jaar weer heel wat Amsterdammers het nieuwe jaar dansende ingegaan. Zij hebben gelukwensen geuit onder de klanken van jazzmuziek, de champagne heeft in de glazen getinteld. De avond van inkeer tot zichzelf: in de danszaal.

Maar wij mogen niet overdrijven. Zij, die zo het Nieuwe jaar ingaan, vormen maar een klein troepje in verhouding tot de tienduizenden, die de ernst des levens beseffen. Sylvester en dansmuziek. In andere landen moge de combinatie bestaan, hier zal het bij pogen blijven. De dansende Sylvestervierders kunnen tot enkele duizenden aangroeien, zij zullen de ernstige overpeinzingen van honderdduizenden niet storen.

Nieuwe kiosken.

Onze Amsterdamse medewerker schrijft ons: Dezer dagen zijn de oude kiosken door nieuwe vervangen. Nodig was het wel. Hoe de bewoonsters

van de oude huisjes het zoveel jaren daar hebben uitgehouden is een vraagstuk, waard door een afzonderlijke commissie te worden bestudeerd.

Niemand zal treuren, dat die lelijke rode tempeltjes verdwijnen. De bedienende juffrouwen zeker het allerminst. Ze konden er zich in roeren noch draaien. 's Winters was het er onmenselijk koud en 's zomers waaide er naar deze inderdaad beklagenswaardige schepselen, gezeten te midden van velerlei soorten kranten en tijdschriften, geen tochtje heen.

Daar is nu, dank zij bepalingen van de Arbeidswet, verandering in gekomen. De kiosken zijn behoorlijk groot, meer gerieflijk ingericht en komen te staan op de beste tochtthoeken der stad. Mocht het gevolg van deze verbetering ook nog eens zijn, dat de ladingen pornografie, die deze huisjes bevatten, verdwijnen. We zijn al zover, dat de ergste tijdschriften niet meer voor de glazen worden gehangen....

Algemeen Handelsblad, 01-01-26

De morgen, 13-01-26

de (rode) kiosk op de Dam, die het veld moest ruimen

De Tribune, 23-02-26

De verbinding van de ij-oeveren.

Het plan voor een tunnel.

In een artikel van de heer A. W. Bos, directeur van Publieke Werken, over het plan "Groot-Amsterdam", verschenen in het "Tijdschrift voor Volkshuisvesting en Stedenbouw", leest men onder meer dat de door de dienst van Publieke Werken uitgewerkte plannen voor de IJ-oeververbindingen tot concrete voorstellen hebben geleid.

De voorstellen liggen feitelijk reeds meer dan twee jaar gereed. De verdere behandeling in de betrokken commissie van bijstand wacht nog op de uitslag van een, op verlangen van de wethouder voor de financiën - wie de hoge kosten wat huiverig maken - ingesteld onderzoek.

Onderzocht wordt of voor oplossing van het vraagstuk ook in aanmerking komt een anders georganiseerde verbinding van de beide oeveren per vaartuig.

Gelijk bekend is, denkt men ook aan ferryboten die een intense dienst tussen De Ruyterkade en de overzijde zouden onderhouden. Ook is nog niet uitgemaakt in hoeverre naast de tunnel een dergelijke dienst van ferryboten en/of pontverbinding noodzakelijk zal zijn.

Het plan door de afdeling Publieke Werken ontworpen, beoogt de bouw van een dubbele tunnel, één voor het opgaand en een voor het neergaand verkeer. De toegangen zullen aan weerskanten een verticale groep vormen, die zich slechts in enkele brede windingen omlaag slingert, zodat men een helling krijgt die ook voor het verkeer met gespannen voertuigen, zelfs zwaar beladen sleeperswagens, niet te stijl is.

Met deze windingen meegerekend zal de afstand van de toegang tot de uitgang 1,2 km bedragen, terwijl de afstand tussen beide te verbindende punten de breedte van het IJ, slechts 300 m is.

Dit is wel enigszins als een bezwaar gevoeld, maar aan de afdeling Publieke Werken acht men een betere oplossing niet mogelijk.

Overwogen is de toegang tot de tunnel te maken ter hoogte van het Victoriahotel aan het Damrak, maar met het oog op de zeer belangrijk hogere kosten is hiervan afgezien.

Beide tunnels, die naast elkander op een betonfundering ontworpen zijn, die met de zoldering ongeveer één meter dieper zullen liggen dan de 10 meter diepe voorgevel van het IJ, zullen inwendig de breedte hebben van 5 meter, zodat er ruimte is voor een breed trottoir, een enkel spoortrambaan en daarnaast nog voor het overige verkeer per as.

De kosten van den bouw zijn geraamd op 15 miljoen.

De courant Het Nieuws van den Dag, 17-07-26

Jij in de kist en ik in de gevangenis!

Een hardhandig crediteur.

Indien een debiteur in gebreke blijft is 't een heel gewone zaak, dat de crediteur hem, figuurlijk gesproken, "eens aanport". Maar als die crediteur 'n zodanige handelwijze letterlijk opvat en z'n slachtoffer ettelijke tanden uit de mond beukt, is de kans groot, dat de politie en later de rechter er aan te pas komen. Zo geschiedde althans met 'n 25-jarig loswerkman, die als gevolg van enige manipulaties met 'n fiets de somma van f 20,- te vorderen had van 'n 52-jarig machinist en dat geld niet "los kon krijgen". Weshalve hij de man op boven aangehaalde wijze — plaats en handeling: Kadijksplein — "murw" raakte en zich deswege hedenmiddag voor en politierechter, mr. Servatius, te verantwoorden had.

"Jij gaat in de kist en ik in de gevangenis" — had verdachte de verbouwereerde debiteur nog toegevoegd. Het O. M., mr. Van Lier, vond dit geen manier om te trachten het geld te innen en eiste f 25,- boete of 10 dagen hechtenis. En mr. Servatius veroordeelde conform de eis.

AJP